

Országos Diszkrimináció Ellenes Tanács

Autonóm állami intézmény

Személyes adatokat kezelő 11375

Dosszié szám: 233/2011

Beadvány száma: 3887/29.06/2011

European Comitee Human Rights Hungarians Central Europe részére

Az önök által 3887/29.06/2011 számmal beiktatott folyamodvány következményeként csatolva küldjük a 477/06.12.2011 –es számú határozat másolatát, amelyben az Országos Diszkrimináció Ellenes Tanács kifejtette álláspontját a helyzettel szemben, amelyről kikérték véleményét.

Tisztelettel

Vasile Alexandru Vasile – Igazgató Tanácsi tag, pecsét, aláírás

Cím: P.O. Box2492 CL Den Bosch, KVK 41211689

Jogtanácsos drd. Daniel Vasile

LANGUAGE-RIGHTS.EU

477-es számú Határozat

06.12.2011 dátummal

Dosszié szám: 233/2011

Beadvány száma: 3887/29.06/2011

Felperes: European Comitee Human Rights Hungarians Central Europe

Alperes: Kolozsvári Polgármesteri Hivatal, Kolozsvári Városi Tanács

Tárgy: Magyar elnevezés illetve szöveg fel nem tüntetése a várost határoló táblákon, valamint a Polgármesteri Hivatal falán lévő táblácskákon. A Polgármesteri Hivatal ügyfélszolgálati részlege kizárólag román nyelven működik, a Városi Tanács határozatai nincsenek magyar nyelven nyilvánosságra hozva, a magyar nyelv használata be van tiltva a Városi Tanács keretén belül, a magyar nyelven beküldött levelekre visszautasították a válaszadást, a magyar lakosságnak az anyanyelv használatához való jogát minden lehetséges eszközzel megakadályozzák.

A felek neve, lakhelye vagy tartózkodási helye:

I.1.Felperes neve, lakhelye, tartózkodási helye vagy székhelye:

I.1.1. **European Comitee Human Rights Hungarians Central Europe** levelezési címe P.O. Box2492 CL Den Bosch, KVK 41211689

I.2. Alperes neve, lakhelye, tartózkodási helye vagy székhelye:

I.2.1 **Kolozsvári Polgármesteri Hivatal**, székhelye Kolozsvár, Motilor u.(Mócok u.) 3. Szám, Kolozs megye

I.2.2 **Kolozsvári Városi Tanács**, székhelye Kolozsvár, Motilor u.(Mócok u.) 3. Szám, Kolozs megye

Kérelem(panasz) benyújtásának tárgya és az állítólagos diszkriminációs tettek leírása:

A felperes felhívja a figyelmet arra, hogy Kolozsváron nincsenek betartva a 215/2001-es számú közigazgatási törvény előírásai a következőkre nézve:

- Nincs magyar nyelven feltüntetve a helységtáblán a helység megnevezése
- A Polgármesteri Hivatal falán lévő táblácskákon
- A Polgármesteri Hivatal keretén belül működő ügyfélszolgálati részlegen csak a román nyelvet lehet használni
- A Városi Tanács határozatai magyar nyelven nincsenek nyilvánosságra hozva
- A Városi Tanács keretén belül a magyar nyelv használatának betiltása
- Visszautasítás a magyar nyelven benyújtott levelek megválaszolására

LANGUAGE-RIGHTS.EU

- A magyar lakosságnak az anyanyelv használatához való jogát minden lehetséges eszközzel megakadályozzák.

III. Idézési eljárás

1. A felperest a 8991/09.11.2010- es felszólítás által, az alpereseket pedig 8990/09.11.2011 valamint a 4316/19.07.2011-es felszólítások által idézték.

2. A 18.07.2011-es dátumon tartott meghallgatásokon egyik fél sem volt jelen.

3. A 4315/19.07.2011-es felszólítás által, az O.D.E.T. bizonyítékokat igényel a kérelemben felsorolt 7 pont igazolása céljából.

IV.A felek állításai

A felperes állításai

1. **A felperes** a 3887/29.06.2011-es kérelem benyújtása révén arra kéri az Országos Diszkrimináció Ellenés Tanácsot, hogy lépjen közbe a 215/2001-es közigazgatási törvény betartását illetően. A felperes a következőket sérelmezi: Magyar elnevezés illetve szöveg fel nem tüntetése a várost határoló táblákra, valamint a Polgármesteri Hivatal falán lévő táblácskákra. A Polgármesteri Hivatal ügyfélszolgálati részlege kizárólag román nyelven működik, a Városi Tanács határozatai nincsenek magyar nyelven nyilvánosságra hozva, a magyar nyelv használata be van tiltva a Városi Tanács keretén belül, a magyar nyelven beküldött levelekre visszautasították a válaszadást, a magyar lakosságnak az anyanyelv használatához való jogát minden lehetséges eszközzel megakadályozzák.

2. A 2001-es törvény csakis az 1992-es évi népszámlálás adataira támaszkodhat, semmi estre sem a 2001-es népszámlálás adataira. Az 1992-es évi népszámlálás hivatalos adataiból kiderül, hogy Kolozsváron a magyar lakosság aránya 22% .

3. Kolozsváron a magyar lakosság száma meghaladja a 60.000-et, mindezek mellett a magyar lakosság nem élhet a 215/2001-es törvény előírásaiban megfogalmazott anyanyelv használati jogokkal. Ez által a kolozsvári magyarok diszkriminálva vannak, mivel nincsenek biztosítva azon anyanyelv használati jogaik amelyek a szomszédos települések magyarjainak biztosítva vannak, annak ellenére, hogy ezeken a településeken a magyar lakosság száma sokkal alacsonyabb.

4. A felperes hivatkozik az 1415/2002-es Kormányhatározatra is, amelyben Kolozsvár azon települések közé van sorolva, ahol a magyar lakosság száma meghaladja a 20 %-ot és a magyar nyelv használata biztosított a közigazgatásban.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

5. A dossziében letett írott következtetésekben a felperes arra hivatkozik, hogy az alperes által megírt törvényállási indoklásban nem veszi figyelembe a 1415/2002-es Kormányhatározat előírásait.

6. A felperes emlékeztet arra, hogy a 215-ös törvény nem támaszkodhat a hatályba lépése utáni népszámlálási adatokra. A 215/2001-es törvény által előírt jogok érvényesek a kisebbségekre nézve, akkor is, ha idő közben az arány 20% alá esett. Így az alperes által felmutatott 18.96 % figyelmen kívül hagyandó.

Az alperes állításai

1. **Az alperes, Kolozsvár Polgármesteri Hivatala**, arra hivatkozik, hogy a tárgyra vonatkozó aláírt és megerősített nemzetközi szerződések előírásai, a Romániai kisebbségek helyzetét illetően, be lettek tartva.

2. A kisebbségek védelméről szóló Keretegyezmény előírásai szerint, az aláíró felek kötelezik magukat, hogy mindent megtegyenek annak érdekében, hogy azon területeken, ahol a kisebbségek hagyományosan, jelentős számban élnek, biztosítsák nyelvi jogaikat, a Keretegyezmény 10. Cikk. 2 bekezdése, 11. cikk. valamint a 20 cikk. 3 bekezdése szerint.

3. Ezen előírásokkal teljesen megegyezik a 215/2001-es törvény valamint a 1206/2001-es Kormányhatározat, amely a kisebbségek nyelvhasználatát a közigazgatásban biztosító jogát hagyja jóvá és ennek gyakorlatba ültetését biztosítja. Elő lett írva az a kötelezettség, miszerint biztosítani kell a kisebbségek nyelvi jogait olyan közigazgatási egységekben, ahol a kisebbségben élő lakosok száma az összlakosság számának a 20%-át meghaladja.

4. Az Országos Statisztikai Hivatal, Kolozs megyei Igazgatósága által leközölt hivatalos adatok szerint, a 2002-es népszámlálást követően, a román állampolgárságú, magyar nemzetiségű lakosok aránya Kolozsváron a törvényes 20% alatt van, éspedig 18.96% az összlakossághoz viszonyítva.

Törvényi és tényállási hivatkozások

1. A tényállást illetően, az Országos Diszkrimináció Ellenes Tanács Igazgató Tanácsa, jómaga nyújt megoldást az ügyre, az ügy amelyben feltételezhető az alperes diszkriminatív viselkedése és a 215/2001-es közigazgatási törvény előírásainak be nem tartása, az anyanyelv jogos használatára nézve, a kolozsvári magyar lakossággal szemben.

2. A nyelvi jogokkal kapcsolatban a kisebbségek védelme érdekében aláírt

Keretegyezmény (Románia Hivatalos Közlönye, első rész, 82/1995 szám) a következőket írja elő: 10 cikk. *„A felek kötelezik magukat, hogy elismerjék minden olyan kisebbséghez tartozó személynek azt a jogát, hogy szabadon és sérelem nélkül használhassa kisebbségi nyelvét, magán- és közterületeken, szóban és írásban. 2. Azon területeken, ahol a kisebbségek hagyományosan, jelentős számban élnek, ha ezen személyek kérelmezik valamint ezen kérelem megfelel a valós szükségleteknek, a felek kötelezik magukat, lehetőségeiken belül,*

LANGUAGE-RIGHTS.EU

hogy mindent megtegyenek annak érdekében, hogy a kisebbséghez tartozó személyek és a közigazgatás ügyfélszolgálat a kisebbség nyelvén működjön. A felek kötelezik magukat, hogy biztosítsák bármely kisebbségben élő személy azon jogát, miszerint egy olyan nyelven legyen tudósítva, amelyet megért letartóztatása, az ellene felhozott vádak oka és természete felől, valamint joga van ugyanezen nyelven védekezni és e célból, ha szükséges, ingyenes tolmácsot biztosítanak.”

3. A Keretegyezmény eddigi értelmezése mellett, hozzáfűznénk azt is, hogy ezen cikkely értelmében, bármely kisebbségben élő személy szabad és zavartalan nyelvhasználatának jogának elismerését különösen fontosnak tartjuk. Ezen személyek számára saját nyelvük használata ténylegesen identitásuk megőrzésének és kinyilvánításának szerves részét képezi. Sőt, a szólásszabadság jogával való élés eszköze. A „Közterületen” szófordulat például egy szabad ég alatti, kinti helyet, több ember társaságát fedí, de semmi esetre sem vonatkozhat az állami intézményekkel való kapcsolatra, erre a 2. bekezdés vonatkozik.

4. A második bekezdés nem szabályozza az állami intézmények és a kisebbségekhez tartozó személyek közti összes kapcsolatot. Ténylegesen, csak a közigazgatási intézményekre vonatkoztat. Figyelembe véve a lehetséges nehézségeket, pénzügyi, közigazgatási, főként katonai és technikai téren, amelyek a kisebbségi nyelv használatát illetik a közigazgatás és a kisebbségekhez tartozó személyek közti kapcsolatban, ezen előírás rugalmasan lett megfogalmazva, így teret hagyva az aláíró feleknek a helyzet mérlegelésére. Ha teljesítve van a 2. bekezdésben felsorolt két feltétel, az aláíró felek erőfeszítéseket fognak kifejteni és minden lehetőt megtesznek annak érdekében, hogy a közigazgatási intézmények és a kisebbségben élő személyek kapcsolatba kerülésekor használható legyen egy kisebbségi nyelv. A „valós szükséglet” létezését minden állam objektív feltételek alapján határozza meg. Annak ellenére, hogy az aláíró államok erőfeszítést kell fejtsenek ezen alapelv megvalósítása érdekében, a „minden lehetőt” megfogalmazás arra utal, hogy egyes körülmények, főként az aláíró fél anyagi forrásai befolyásolhatják az alapelv gyakorlatba ültetését.

5. Az aláíró felek elköteleződése a kisebbségi nyelvek használatával kapcsolatban, nem befolyásolja semmilyen módon az ország hivatalos nyelvének vagy nyelveinek használatát. Ráadásul, a Keretegyezmény nem nevezi meg azokat a területeket, ahol a kisebbségek hagyományosan vagy jelentős számban élnek. Előnyösebbnek tartották egy ilyen, rugalmas megfogalmazást választani, mivel így minden aláíró fél, saját képességeihez mérten cselekedhet. A „hagyományosan lakott..” szófordulat nem a történelmi kisebbségekre vonatkozik, hanem azokra, amelyek még napjainkban azon a bizonyos földrajzi területen élnek.(lásd a 3. bekezdés 11. Cikk. és 2. Bekezdés 14. Cikk)

6. Törvényi vonatkozások terén rámutatunk a szóban forgó törvény **76. Cikk 4. Bekezdésére**: „A közigazgatási intézmények biztosítani fogják kisebbségi nyelven az olyan helységek és állami intézmények megnevezésének kiírását, amelyek hatáskörükbe tartoznak, valamint a közérdeket szolgáló hirdetések kifüggesztését a kisebbség nyelvén, amennyiben ez teljesíti a

LANGUAGE-RIGHTS.EU

2. Bekezdésben megfogalmazottakat.” Ezen cikkely **második bekezdése** pedig a következőket írja elő: „Az olyan közigazgatási egységekben, ahol a kisebbségben élők aránya meghaladja a 20%-ot, az összlakossághoz viszonyítva, biztosítva van számukra azon joguk, hogy a helyi közigazgatási intézményekkel, ennek alárendelt intézményekkel való kapcsolatba kerülésükkor szóban vagy írásban, saját kisebbségi nyelvükön fordulhatnak ezekhez, valamint kéréseikre egyaránt román és anyanyelvükön is választ fognak kapni.

7. A fentebb említett, a tárgyra vonatkozó törvényi előírásokra való tekintettel, világossá válik, hogy a román törvényhozó egy alsó határt írt elő, amely megvalósulása esetén kérhető számon a 74. Cikk 4. Bekezdésében megfogalmazott kötelezettségek. Minden ami 20%-os alsó határon alul van, csak egy lehetőség, ebben az esetben nem beszélhetünk kötelezettségről.

8. Összevetve a jogszabályt, amely szabályozza a diszkrimináció összes formájának megelőzését és visszaszorítását valamint az Országos Diszkrimináció Ellenés Tanács hatáskörét és működési szféráját, az Igazgató Tanácsnak mérlegelnie kell, milyen mértékben tartozik a jelen kérelem a 137/2000-es, újból kihirdetett, Kormányrendelet, utólagos módosításokkal és kiegészítésekkel, hatálya alá. Ilyen értelemben, az Igazgató Tanács szoros kapcsolatban, mérlegeli, hogy egy kérelemnek a tárgya milyen mértékben tartalmazza , alapfokon, a Rendelet I. Fejezetének- Alapelvek és meghatározások- 2. Cikkelyének és a II. Fejezetének – Különleges előírások- részeit.

9. Az igazgató Tanács mérlegeli, ha egy kérelem tárgya teljesíti-e a Kormányrendelet 2. Cikkelyében megfogalmazott előírásokat, a következő szempontokból: azon ok és létrejött hatás szempontjából, amely egy megkülönböztetés, kiközösítés, korlátozás vagy előnyben részesítésben megnyilvánuló körülményt idézett elő vagy nem és amelyet rávetítve a felperes esetére, megkülönböztetett kezelés formáját öltheti. Ez olyan személyek közt léphet fel, akik hasonló helyzetben vannak, egy meghatározott feltétel alapján és amelynek célja az emberi jogok és az alapvető szabadságok valamint bármely törvény által elismert jog egyenlő körülmények közötti használatának beszűkítése vagy el nem ismerése politikai, gazdasági, szociális és kulturális vagy bármely más közéleti téren.

10. Ha a tett magába foglalja a Rendelet 2. Cikkelyének elemeit, az esetben leírt viselkedésmód kihágásnak minősül. És abban az esetben ha a 135/2000-es kormányrendelet alkotóelemeit is magába, amelyek kihágást jelentenek.

11. Az előzőekben bemutatottak értelmében az Igazgató Tanács megvizsgálja, hogy a jelen esetben beszélhetünk-e a jog megsértéséről, mivel a törvénytörvény értelmezéséből kiderül, hogy a jog egy bizonyos százalék meglététől függ, az egy település összlakosságának számához viszonyítva. Ahhoz, hogy a kisebbségi lakosság élhessen a 215/2001-es helyi közigazgatási törvény 76. Cikkely 4. Bekezdése által előírt jogával, legkevesebb 20 %-át kell kitegye az összlakosság számának.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

12. A fentebb leírtakkal kapcsolatban az Igazgató Tanács megjegyzi, hogy Kolozsváron a 2002-es népszámlálás adatai szerint a magyar kisebbségben élő lakosság aránya 18, 96% -a város összlakosságának számához viszonyítva.

13. Összevetve a fentebb elmondottakat, az Országos Diszkrimináció Ellenes Tanács Igazgató Tanácsa úgy véli, hogy a bemutatott tényállást figyelembe véve, a jelen ügyben nem állapítható meg diszkrimináció, a 137/2000-es újból kihirdetett Kormányrendelet alapján, nem lévén egy megsértett jog a Kolozsvári magyar kisebbségi lakossággal szemben, a 2002-es, utolsó, népszámlálási adatok szerint. Ahogy ezt már kihangsúlyoztuk, a 215/2001-es Torvény 76. Cikkelyének 4. Bekezdésében előírt kötelezettséggel kapcsolatban, ez a kötelezettség a legkevesebb 20%-os arány függvényében érvényesül, így azokban az esetekben, mikor a kisebbségben élő lakosok aránya 20 % alatt van, az előírt kötelezettség csak egy lehetőséggé válik, tehát nem létezik konkrét kötelezettség.

A fentebb leírtakra vonatkozóan, a 137/2000-es újból kihirdetett Kormányrendelet 20. Cikkely 2. Bekezdésének értelmében, amely a diszkrimináció megelőzését és büntetését szabályozza, a tagok egyhangú szavazatával:

Az Igazgató Tanács a következőket dönti:

1. A kérelemben elmondottakkal kapcsolatban, nem állapítható meg diszkriminációs cselekedet a 137/2000-es a diszkrimináció megelőzéséről és büntetéséről szóló újból kihirdetett Kormányrendelet alapján.

2. Dosszié besorolása.

3. A feleknek válasz lesz adva a döntés értelmében.

4. A határozat egy másolata el lesz küldve a feleknek.

VI. A büntetés kifizetésének módja:

Nem esedékes.

VII.

Fellebbezési lehetőség és határidő:

A jelen határozatot meg lehet támadni a közigazgatási bíróságon, 15 napon belül, a határozat leközlésétől számítva, a 137/2000-es a diszkrimináció megelőzéséről és büntetéséről szóló újból kihirdetett Kormányrendelet előírásai és a 554/2004-es közigazgatási jogorvoslatról szóló törvény előírásai szerint.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

A tárgyaláson jelenlévő Igazgató Tanácsi tagok:

ASZTALOS CSABA FERENC- Tag- aláírás

CAZACU IOANA- Tag- aláírás

DRAGOS TIBERIU NITA- Tag- aláírás

STANCIU CLAUDIA SORINA- Tag, aláírás

VASILE ALEXANDRU VASILE- Tag, aláírás

Pecset

Döntést kiállította: Vasile Alexandru Vasile- Igazgató Tanácsi tag

Vasile Daniel- Igazgató Tanácsi asszisztens

Kiállítás időpontja: 2011.07.12

Megjegyzés: ha a jelen döntés a **diszkrimináció megelőzéséről és büntetéséről szóló 137/2000-es Kormányrendelet és a 554/2004-es közigazgatási jogorvoslatról szóló Törvény** értelmében nem lett megtámadva a törvény által előírt határidőn belül, jogerős bírósági döntésnek számít.

LANGUAGE-RIGHTS.EU